

یادی از آقای حسین راضی عضو فقید شورای مرکزی جبهه ملی ایران

آقای حسین راضی در آذرماه سال ۱۳۰۷ در تهران متولد شد و در شامگاه دوم بهمن ۱۳۸۹ در همین شهر چشم از جهان فرو بست. راضی، نزدیک به ۷۰ سال از عمر ۸۳ ساله خودرا در راه اهداف آزادیخواهانه و میهنه دوستانه سپری نمود. اودرسال ۱۳۲۲ زمانی که ایران در اشغال نیروهای متفقین قرارداشت همراه عده‌ای از جوانان دانش آموز و دانشجو نهضت خدا پرستان سوسیالیست را بنیاد نهاد. که برقراری آزادی و استقلال و عدالت اجتماعی و مقابله با تحرکات انحرافی حزب توده از اهداف جمعیت آنها بود. نهضت خدا پرستان سوسیالیست چندی بعد به حزب ایران پیوست و پس از مدتی مجدداً از حزب ایران منشعب وبا نام حزب مردم ایران به فعالیت خود ادامه داد. و آقای حسین راضی سمت دبیر کلی این حزب را به عهده گرفت. حزب مردم ایران همواره از احزاب تشکیل دهنده جبهه ملی ایران و پیرو راه مصدق بوده است. حسین راضی و حزب او پس از کودتای ننگین ۲۸ مرداد ۳۲ در تشکیل نهضت مقاومت ملی نقش چشم گیری داشتند و همچنین در سال ۳۹ در تشکیل مجدد جبهه ملی ایران شرکت نمودند. راضی هم در گنگره سال ۱۳۴۱ وهم در پلنوم سال ۱۳۸۲ به عضویت شورای مرکزی جبهه ملی انتخاب گردید. او شخصیتی صدیق و صریح بود و در بیان نظریاتی که به آنها اعتقادداشت هیچ ملاحظه‌ای را در نظر نمیگرفت و به صراحت عقیده اش را بیان میکرد. او فردی تشکیلاتی و بسیار منضبط بود که تا همین اواخر و قبل از آنکه بیماری قدرت حرکت را بطور کامل از او بگیرد با وجود بیماری سنگین در جلسات شورای مرکزی جبهه ملی حضور میافت و به بیان نظریات خود میپرداخت. او عاشقانه به آزادی و راه مصدق پایبند بود و تا آخرین روزهای زندگی به آرمان‌های خود پای فشود. یادش گرامی و راهش پر رهرو باد.

بیست و دو بهمنی دیگر

انجام نیست بیکاری روند صعودی خود را طی میکند وزندگی اکثریتی از مردم ایران برابر آمار رسمی زیر خط فقر است. کسی پاسخ گوی این سؤال نیست که میلیاردها دلار در آمد حاصله از فروش نفت به کجا رفته است. دیوان محاسبات کشوری که مرجع رسمی رسیدگی به مخارج دولت است از نامعلوم بودن محل خرج ملیونها دلار از درآمدهای نفتی سؤال میکند. خشونت اعمال شده از سوی صاحبان قدرت در ایران نسبت به دگر اندیشان و اقدامات خشونت آمیز دیگری که در همه زمینه‌های اجتماعی بر مردم وارد میشود آرامش و سلامت روانی جامعه را بیش از پیش خدشه دار نموده است. زندانهای کشور پر از دگر اندیشان است و به بجهانه‌های مختلف سالها محرومیت و محکومیت بارای دادگاههای غیر علی بر عده ای تحمل شده و این روند همچنان ادامه دارد. نقص حقوق بشر را در روشهای جاری حکومت بهطور مداوم ملاحظه میشود و از سوی مجامع بین‌المللی پیوسته مورد اعتراض میباشد. ممنوعیت‌های وارد شده بر رسانه‌های گروهی بویژه درسالهای اخیر کم نظیر و گاه بی نظر بوده است. از دو سال پیش و در پایان انتخابات ریاست جمهوری سیاست حاکمیت بر سر کوب بی رحمانه معتبرضان به انتخابات متمرکز گردید که هنوز هم ادامه دارد. خودیهای حکومت هم بسیاری از صحنه سیاسی حذف و یا به زندانها گشیل داده شدند. اوضاع اقتصادی کشور با برنامه‌گذاری که بسیاری از صاحب‌نظران اقتصاد قابل قبول نمیدانند ناپسامان است. واقعه اقتصاد انان آنرا نگران کننده میدانند. آنچه امروز باید یادآوری کرد اینکه: تحولات علمی و صنعتی و اجتماعی جهان حرکت بسوی آزادی و دمکراسی ناپذیر ساخته است و ایران نیز نمیتواند با تحولات جهانی بیگانه باشد. دولتهای اقتدار گرایانه از آنچه در دنیا میگذرد بیاموزند که راه سعادت ملتها فقط با احترام به حقوق انسانها و اصول دموکراسی هموار خواهد شد.

سی و دو سال پیش ملت ایران برای کسب آزادی به پا خاست و پایه های سلطنت استبدادی را فرو ریخت. امید برآن بود که با پیدایش آرامش پس از هیجانات اولیه انقلاب مردم ایران با دوستی ها و صمیمیت هایی که در آن ایام میان مردم ایجاد شده بود حركت بسوی بنای ایرانی آزاد و مستقل را آغاز نمایند و جلوه هایی از سعادت ملت ایران در زمینه های سیاسی و اجتماعی، و اقتصادی تامین گردد و در آن صورت ملت ایران میتوانست پس از سی و دو سال برآنچه در ابرازمین گذشته است احساس غرور و افتخار کند، اما افسوس و دریغ که چنان نشد ... در کوتاه مدت استبدادی تازه نفس بجای استبداد کهن نشست. در نگاهی به وقایع سال ۱۳۵۹ به بعد مشاهده میشود که چگونه آزادی به بند کشیده شد که هم امروز هم ادامه دارد. اگر در سالهای نخست بعد از انقلاب اندک امیدی به رسیدن به آزادیهای بشری بود این امید از صحنۀ رخت بر بست و باز هم آزادیخواهان ایران نا خواسته به جایگاه دیرین خود که چنان از بی عدالتی و خشونت، نبودن آزادیهای فردی و اجتماعی بود باز گشتند و برای وصول آزادی بسی هزینه ها داده و خواهند داد. بر قدرت نشستگان در ایران از ملت ما در برابر جهانیان سیمائي خشن ترسیم کردند. بنحوی که در هر گوشه دنیا واقعی جنبشی مردمی آغاز میشود، این نگرانی شنیده میشود که آیا این جنبش در حال رسیدن به اقتدار بسربوشت جنبش ایرانیان می‌انجامد. حاکمیت در ایران تبلیغات گسترده ای در اقصا نقاط دنیا کرده است تا چهره مناسبی از آنچه برابر این گذشته ارائه نماید. هرچه تبلیغات بیشتر شده است ناباوری جهانیان نیز افزایش یافته است. بعضی از کشورهای جهان ضمن بهره بردن از کمکهای مادی ملت ایران دیده میشود که در موقع لزوم هم ایران را یاری نکرده و به ازوای دولت در عرصه سیاست های دنیا کمک کرده اند. گرچه اقداماتی بی نتیجه در داخل کشور برای توسعه صورت گرفته ولی کیست که نداند هیچگونه توسعه ای بدون توسعه سیاسی و برقراری دموکراسی قابل

در گذشت دکتر منوچهر سماک عضو قدیمی سازمان پژوهشگان جبهه ملی ایران

دکتر منوچهر سماک پژوهشگ مردم دوست و آزاداندیش که از سال ۱۳۴۰ تاکنون به مدت ۵۰ سال در سنگر جبهه ملی ایران به دفاع از آزادی و حاکمیت ملی پرداخته بود عصر روز چهارشنبه بیستم بهمن ۸۹ درسن شصت و هشت سالگی بطور ناگهانی دارفانی را وداع گفت و به رحمت ایزدی پیوست. او مردی شرافتمد و آزادیخواه و دانشمندی فرهیخته و پیشگی مردمی و میهن دوست بود. و فقدان ناگهانی او حزن و اندوه سنگینی را برای دوستان و هم‌فکرانش بدنبال داشت. یاد و خاطره اش گرامی و نامش جاویدان باد.

سام
جَهْمَهْ ملی ایران

نشریه داخلی پیام جبهه ملی ایران

با پاد

دکتر مهدی آذر و اصغر پارسا

www.jebhemelliiran.org

E-mail: hejmi85@yahoo.com